

Arrest

nr. 119 126 van 19 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 21 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Beslissing genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Solnechnoye, Republiek Dagestan, Russische Federatie. Op 21 oktober 2012 bent u samen met uw echtgenote, AY (O.V. xxx), in België aangekomen en op dezelfde dag dienden jullie hier een eerste asielaanvraag in. Op 30 november 2012 nam het CGVS in hoofde van u en uw echtgenote beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest d.d. 07/06/2013 bevestigd. Jullie dienden hiertegen geen cassatieberoep in. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden u

en uw echtgenote op 23 september 2013 een tweede asielaanvraag in. U verklaart dat de familieleden van de persoon die door uw broer I. vermoord werd regelmatig langskomen bij u thuis en bij jullie burens om naar u te vragen. Ze willen nog altijd wraak nemen voor de moord op hun familielid. Uw moeder heeft aan het hoofd van de dorpsadministratie gevraagd om uw problemen schriftelijk te bevestigen en stuurde u hiervan een attest op dat u voorlegt ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat die kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet {U verklaart nog altijd gezocht te worden door de familieleden van de persoon die door uw broer vermoord werd. Deze personen willen wraak nemen voor de dood van hun familielid. U stelt nu op de hoogte te zijn van de identiteit van deze personen}, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongelooftwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot het door u voorgelegde document, met name het attest opgesteld door het hoofd van de dorpsadministratie, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van documenten uit de Noord-Kaukasus bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten

van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging in 2011 beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de buigers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of, voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet...

In de beslissing van de tweede verzoekende partij wordt integraal verwezen naar de beslissing van de eerste verzoekende partij.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

"Middel genomen uit de schending van: artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; artikel 62, van hoger genoemde wet van 15 december 1980; artikel 149, van de Grondwet; artikel 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de materiële motiveringsplicht; de beginselen van behoorlijk bestuur: de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en het principe van onpartijdigheid (fair play). En genomen uit de manifeste appreciatievergissing.

Doordat

Elke bestuurshandeling ondersteund moet zijn met afdoende, adequate, evenredige en aanvaardbare motieven.

Terwijl

De motivering van de aangevochten beslissing aan deze vereisten niet voldoet.

5.1. De Commissaris-generaal stelt vast dat verzoekers hun huidige asielaanvraag steunen op de motieven die verzoekers naar aanleiding van hun vorige asielaanvraag hebben uiteengezet en dat hun eerste asielprocedure negatief werd afgesloten. De Commissaris-generaal meent vervolgens dat verzoekers geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komt, aanbrengen. Tot slot wordt door de Commissaris-generaal gemeend dat er geen noodzaak is om aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

5.2. Sinds 1 september 2013 zijn tal van wijzigingen inzake de asielprocedure van kracht. Eén van deze wijziging betreft de te volgen procedure bij meervoudige asielaanvragen: de aanvraag wordt ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts mag noteren wat volgens de asielzoeker nieuwe elementen zijn - zonder hierover zelf een oordeel te vellen - teneinde het dossier vervolgens door te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt in een eerste fase, zoals in casu, of de meervoudige asielaanvraag in overweging kan genomen worden, ofwel "of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt". Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet luidt: (...).

5.2.1. Verzoekers zijn van oordeel dat het Commissariaat-generaal de nieuwe elementen die werden aangebracht ter ondersteuning van hun nieuwe asielaanvraag op een onzorgvuldige en onredelijke wijze heeft beoordeeld.

a) Voor wat betreft de bijkomende verklaringen van verzoekers stelt het Commissariaat-generaal dat hun verklaringen omtrent de nieuwe gebeurtenissen in hun land van herkomst voortvloeien uit het asielrelaas zoals verzoekers in het kader van hun eerdere asielaanvraag hebben uiteengezet. Het is correct dat verzoekers volharden in hun verklaringen zoals afgelegd tijdens hun eerdere asielprocedure.

Verzoekers brengen op heden nieuwe concrete gebeurtenissen naar voren, alsook een nieuw document ter staving van hun asielrelaas.

De vermeende vastgestelde ongeloofwaardigheid tijdens de eerdere asielprocedure dient aldus, in het licht van deze nieuwe concrete gebeurtenissen en het stavingsstuk, opnieuw aan een beoordeling ten gronde worden onderworpen. Het vertrekpunt in de bestreden beslissingen - de vastgestelde vermeende ongeloofwaardigheid - toont echter aan dat de Commissaris-generaal met een grote vooringenomenheid de meervoudige asielaanvraag van verzoekers aan een 'nieuw' oordeel onderwerpt. De Commissaris-generaal oordeelt niet met voldoende openheid over de meervoudige asielaanvraag, maar neemt zijn eerder negatieve oordeel als vertrekpunt. Uit de letterlijke bewoordingen in de bestreden beslissingen blijkt ook dat het quasi onmogelijk is om een positief antwoord te bekomen na een meervoudige asielaanvraag:

"Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen." (cf. bestreden beslissingen). Deze redenering impliceert dat eens een asielrelaas als ongeloofwaardig werd beoordeeld door de Belgische asielinstanties, zelfs het bijbrengen van tientallen, originele en belangwekkende documenten de vermeende ongeloofwaardigheid niet zouden kunnen herstellen. Een dergelijke redenering gaat uiteraard een brug te ver. Kandidaat-vluchtelingen zijn niet verplicht om documenten voor te leggen, en bij gebreke aan materiële stavingsstukken zijn de verklaringen van de kandidaat-vluchtelingen de enige basis om een oordeel te vellen. Doch, indien er originele documenten worden voorgelegd, is het daarentegen noodzakelijk en mag het verwacht worden van de Belgische asielinstanties dat er een degelijk onderzoek naar de authenticiteit van de documenten wordt gevoerd. De bewijswaarde van originele documenten mag niet geminimaliseerd worden. Indien stukken worden voorgelegd, dan moeten de verklaringen én de documenten aan een onderzoek onderworpen worden.

b) Verzoekers hebben naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag een attest opgesteld door het hoofd van de dorpsadministratie voorgelegd. Er dient vastgesteld te worden dat de Commissaris-generaal het neergelegde document niet op een individuele wijze heeft onderzocht, doch slechts verwijst naar het feit 'dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden teneinde het document alle bewijskracht te ontfangen en af te wijzen.

Dergelijke algemene vaststelling van het Commissariaat-generaal, dat uit informatie gevoegd aan het administratief dossier zou blijken dat het in de Noordelijke Kaukasus gemakkelijk is om tegen betaling valse documenten te laten uitreiken bij de bevoegde instanties, kan niet als afdoende argument beschouwd worden om de authenticiteit van het voorliggende document te ondermijnen.

Eenzijds dient vastgesteld te worden dat de informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert informatie over Tsjetsjenië betreft: "In welke mate is het in Noord-Kaukasus (in Tsjetsjenië met name), mogelijk dat de instanties tegen betaling valse officiële documenten (bijvoorbeeld oproepingen) uitreiken? (...). In 2008 had Cedoca hierover een document opgesteld (tch 2008-140). Cedoca nam contact op met de niet-gouvernementele organisatie (ngo) Interregional Non-governmental Organisation Committee Against Torture in Nijnii Novgorod (Russische Federatie). Het Committee Against Torture is aanwezig in Tsjetsjenië. Cedoca nam contact op met een persoon die werk voor het bureau van de mensenrechten-ngo Mémoires in Grozny. Deze bron bevestigt dat men wegens de corruptie in de Russische Federatie en in het bijzonder in Tsjetsjenië talrijke documenten tegen betaling kan krijgen. Volgens een rapport van de Deense immigratiediensten van 2011 is het mogelijk in Tsjetsjenië en elders in de Russische Federatie tegen betaling van smeergeld documenten te krijgen, vooral politieoproepingen." (administratief dossier van het Commissariaat-generaal, 'Mogelijkheid om valse documenten in Noord-Kaukasus te kopen', Cedoca, 10 juni 2013)

Het voorliggende rapport van het Commissariaat-generaal houdt geen oordeel over de situatie in Dagestan en in het bijzonder voor wat betreft afgeleverde attesten van een hoofd van de dorpsadministratie in. De door het Commissariaat-generaal bijgebrachte informatie is aldus irrelevant. De Commissaris-generaal kon bijgevolg niet in alle redelijkheid concluderen dat 'wegens de hoge graad van corruptie' het voorliggende document slechts weinig bewijskracht zou hebben. Anderzijds impliceert de veralgemening van de Commissaris-generaal impliceert dat geen enkel document afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus als authentiek zou kunnen beschouwd worden, hetgeen uiteraard te ver gaat. Het Commissariaat-generaal had een gedegen onderzoek moeten voeren naar de authenticiteit van het neergelegde attest in de plaats van zich te steunen op algemeenheden.

c) De algemene situatie in Dagestan wordt door de Commissaris-generaal te beperkt geanalyseerd. De voorliggende informatie wordt afgetoetst aan artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, doch niet aan artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De noodzaak tot het toekennen van de

subsidiare bescherming is ruimer dat hetgeen de Commissaris-generaal in de bestreden beslissingen voorhoudt. In die zin heeft het Commissariaat-generaal dan ook de formele motiveringsplicht

5.2.2. Overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient het Commissariaat-generaal in eerste instantie te oordelen of verzoekers nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De opdracht die door artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet houdt een prima facie oordeel in. Bij dit oordeel mag het Commissariaat-generaal zich niet vastpinnen op het eerder gevelde negatieve oordeel. In casu is dit wel gebeurd: het nieuwe document wordt niet aanvaard, omwille van het feit dat het asielrelaas van verzoekers reeds in het verleden als ongeloofwaardig werd beschouwd. Een positief antwoord op een meervoudige asielaanvraag is dan ook uitgesloten, aangezien steeds eerder werd geoordeeld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is (anders zou er geen sprake zijn van een meervoudige asielaanvraag). De verwijzing naar het eerdere oordeel van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is dan ook niet draagkrachtig om een beslissing tot weigering van inoverwegingname te schragen. Anders hierover oordelen zou impliceren dat geen enkele meervoudige asielaanvraag in overweging kan genomen worden, tenzij deze gesteund zou zijn op geheel andere feitengegevens. In casu houden de nieuwe elementen (nieuwe gebeurtenissen en nieuw document) belangrijke aanwijzingen van de vervolging ten aanzien van verzoekers in. Gelet op de inhoud van dit document is de kans aanzienlijk groter dat verzoekers een beschermingsstatuut zou krijgen. Door te weigeren de nieuwe asielaanvraag in overweging te nemen, worden de nieuwe elementen niet ten gronde onderzocht (worden bijvoorbeeld noodzakelijke onderzoekshandelingen gericht op controle van authenticiteit van de neergelegde documenten niet verricht, of teneinde meer details te verkrijgen). De argumenten van weigering zijn niet voldoende draagkrachtig, de materiële motiveringsplicht wordt geschonden.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Verzoekers betogen: *“De vermeende vastgestelde ongeloofwaardigheid tijdens de eerdere asielprocedure dient aldus, in het licht van deze nieuwe concrete gebeurtenissen en het stavingsstuk, opnieuw aan een beoordeling ten gronde worden onderworpen. Het vertrekpunt in de bestreden beslissingen - de vastgestelde vermeende ongeloofwaardigheid - toont echter aan dat de Commissaris-generaal met een grote vooringenomenheid de meervoudige asielaanvraag van verzoekers aan een 'nieuw' oordeel onderwerpt. De Commissaris-generaal oordeelt niet met voldoende openheid over de meervoudige asielaanvraag, maar neemt zijn eerder negatieve oordeel als vertrekpunt. Uit de letterlijke bewoordingen in de bestreden beslissingen blijkt ook dat het quasi onmogelijk is om een positief antwoord te bekomen na een meervoudige asielaanvraag.”*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vertrekt van een rechtsfeit dat steun vindt in het administratief dossier:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende.”

Verzoekers bevestigen voornoemd motief door te stellen: *“Het is correct dat verzoekers volharden in hun verklaringen zoals afgelegd tijdens hun eerdere asielprocedure.”*

Verzoekers betogen dat zij wel *“nieuwe concrete gebeurtenissen naar voren (brengen), alsook een nieuw document ter staving van hun asielrelaas”*. Verzoeker betogen dat zij *“naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag een attest opgesteld door het hoofd van de dorpsadministratie (hebben)voorgelegd. Er dient vastgesteld te worden dat de Commissaris-generaal het neergelegde document niet op een individuele wijze heeft onderzocht, doch slechts verwijst naar het feit 'dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden teneinde het document alle bewijskracht te ontfangen en af te wijzen'”. Tot slot stellen verzoekers dat “dient vastgesteld te worden dat de informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert informatie over Tsjetsjenië betreft.”*

Verzoekers gaan er verkeerdelijk van uit dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert *“informatie over Tsjetsjenië betreft”*. In het administratief dossier bevindt zich een document: *“subject related briefings, Russische Federatie, Dagestan, Algemene en veiligheidssituatie, update februari 2013.”*

Met hun betoog maken verzoekers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze oordeelde: *“Met betrekking tot het door u voorgelegde document, met name het attest opgesteld door het hoofd van de dorpsadministratie, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van documenten uit de Noord-Kaukasus bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.”*

Verzoekers kunnen uit voorgaande conclusie van de commissaris-generaal niet afleiden dat *“geen enkel document afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus als authentiek zou kunnen beschouwd worden.”*

Verzoekers betogen dat de algemene situatie in Dagestan door de commissaris-generaal te beperkt wordt geanalyseerd. Zij stellen: *“De voorliggende informatie wordt afgetoetst aan artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, doch niet aan artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De noodzaak tot het toekennen van de subsidiaire bescherming is ruimer dat hetgeen de Commissaris-generaal in de bestreden beslissingen voorhoudt.”*

Vooraleer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een meervoudige asielaanvraag kan onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient hij derhalve na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat dergelijke elementen niet aanwezig zijn, zodat hij verzoekers' tweede asielaanvraag weigerde in overweging te nemen. Derhalve kunnen verzoekers niet dienstig de schending opwerpen van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, aangezien de toetsing van een meervoudige asielaanvraag aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet behoort tot een volgende fase in het onderzoek van de asielaanvraag die *in casu* niet aan de orde is.

De Raad doet gelden dat het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie niet volstaat om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees en dit risico dienen *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hiertoe in gebreke. Voorts dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij er aan voorbijgaat dat in de bestreden beslissingen duidelijk wordt gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten, een weigeringsgrond die zij niet betwist.

Tot slot wijst de Raad erop dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Dagestan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Met de stelling dat zij de algemene veiligheidssituatie wenst te benadrukken, toont verzoekende partij niet aan dat er in haar land van herkomst een gewapend conflict is.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC